

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Mihail Bradu, avocatul Alexandru Chisnencu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Bradu împotriva Consiliului local Ustia cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2014 Mihail Bradu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Ustia cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, dispune de un teren situat între casa sa și a vecinului Mihai Panfili, amplasat peXXXXX, cu o suprafață de 22 m.p.

Consideră, că la înregistrarea primară masivă a terenurilor au fost comise erori ce au condus la întocmirea eronată a planurilor cadastrale ale teritoriului, a planurilor geometrice, a dosarelor cadastrale pentru fiecare bun imobil și a Registrului bunurilor imobile.

Afirmă că la 08 septembrie 2014 a expediat în adresa pîrîtului cerere prin care a solicitat ieșirea la fața locului în vederea stabilirii reale a hotarelor cu întocmirea actului respectiv și elaborarea unui plan cadastral corectat cu aprobarea lui prin decizia organului deliberativ, însă prin răspunsul nr. 295 din 25 septembrie 2014, i s-a refuzat în satisfacerea celor solicitate, menționîndu-se faptul că prin decizia nr.6/05 din 22 septembrie 2014, cererea a fost amînată pînă la examinarea litigiului dintre reclamant și vecinul său, Mihai Panfili.

Ulterior, la 11 octombrie 2014, a fost expediată în adresa pîrîtului cererea prealabilă prin care a solicitat aceleași cerințe, însă prin răspunsul nr. 323 din 20 octombrie 2014, i s-a refuzat repetat din aceleași motive.

Solicită obligarea Consiliului local Ustia de a stabili hotarele reale a lotului de teren aferent casei, proprietate a reclamantului și de a elabora planul cadastral corectat cu aprobarea lui prin decizia respectivă.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Dubăsari din 26 februarie 2015 s-a atras din oficiu în proces în calitate de intervenient accesoriu Panfili Mihail (f.d.34 verso).

Prin hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 02 decembrie 2016 s-a respins acțiunea intentată la cererea de chemarea în judecată înaintată de Mihail Bradu împotriva

Consiliului local Ustia, r-ul Dubăsari, intervenient accesoriu Panfili Mihail privind obligarea pârîului de a stabili hotarele reale a terenului aferent casei de locuit cu elaborarea planului cadastral corectat și cu aprobarea prin decizie Consiliului local, ca neîntemeiată.

Prima instanță a constatat că, în urma măsurărilor s-a stabilit că planul cadastral nu corespunde cu amplasarea reală a terenurilor învecinate, din motivul modificării samavolnice a hotarelor. La fel s-a constatat că hotarul între terenurile învecinate este încălcat de însuși Mihail Bradu prin acapararea a suprafeței de 0,0027 ha din terenul lui Panfili Mihail și construirea în afara hotarului său a gardului litigios.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Mihail Bradu și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 02 decembrie 2016.

La 10 august 2017 reprezentantul lui Mihail Bradu, avocatul Alexandru Chisnencu a expediat prin poștă recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat circumstanțele de fapt ale cauzei și a transcris dispozițiile art. 18 și art. 19 din Legea cadastrului bunurilor imobile, menționînd că instanțele inferioare au ignorat actul de constatare pe teren din 30 mai 2016, prin care reprezentantul OCT Dubăsari a propus de a modifica planul cadastral pe segmentul 10-12 întru ajustarea lui la realitatea stabilită.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarat prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 (f.d. 107-112), însă aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 12294-3 din 19 iulie 2017 (f.d. 187), iar recursul a fost expediat prin poștă la 10 august 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (f.d.191). Prin urmare, calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, instanțele inferioare au ignorat actul de constatare pe teren din 30 mai 2016 (f.d.122), prin care reprezentantul OCT Dubăsari a propus de a modifica planul cadastral pe segmentul 10-12 întru ajustarea lui la realitatea stabilită, nu pot fi reținute, deoarece a constituit obiect de cercetare în instanța de judecată (f.d.144) și sânt similare argumentelor înserate în cererea de apel (f.d. 168). Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Astfel, argumentele înserate de reprezentantul recurentului ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează că în cererea de recurs formulată, reprezentantul recurentului nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, circumstanță care în esență face imposibilă exercitarea de către instanța investită cu realizarea căii de atac, prin controlul legalității deciziei recurate. Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei și transcrierea normelor de drept care în viziunea reprezentantului recurentului sunt aplicabile speței, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul al un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul lui Mihail Bradu, avocatul Alexandru Chisnencu nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul lui Mihail Bradu, avocatul Alexandru Chisnencu a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mod unanim ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Mihail Bradu, avocatul Alexandru Chisnencu, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Mihail Bradu, avocatul Alexandru Chisnencu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru